Rivera, el futbolista que viu en un món a part

L'actual migcampista del Las Palmas no va complir ni de bon tros amb les expectatives generades un any enrere quan va fitxar pel Girona

Rivera, el futbolista que viu en un món a part

Els qui el coneixen i han compartit vestidor amb ell, destaquen la seva qualitat. «És boníssim». Però alguna cosa grinyola, si es comparen els elogis amb els números i el rendiment. Christian Rivera té només 23 anys. Temps que ha invertit per fer i desfer les maletes cada dos per tres, per viatjar sense rumb ni poder-se consolidar enlloc. Ha jugat, de moment,a set clubs diferents com a professional: Oviedo, Eibar, Barcelona B, Las Palmas, Osca, Leganés i Girona. Molts, tenint en compte l'edat. Els mateixos que parlen d'un futbolista superdotat en l'aspecte tècnic, també admeten la seva inconstància. «El seu cap funciona a una altra velocitat, viu en un món diferent». Res dolent, perquè cadascú és com és, encara que en un món tan exigent com el del futbol professional, on cada detall compta i pot marcar la diferència, tancar-se en una bombolla i nedar contra corrent no l'ha ajudat gaire. Ni ara al Las Palmas, on encara busca el seu lloc. Ni a Montilivi, en una breu etapa que no passarà precisament a la història [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2020/02/04/christian-rivera-arriba-girona-assolir/1027475.html].

Amb un pressupost rècord, els fitxatges van anar caient amb l'objectiu de l'ascens com a prioritat, però a l'hora de la veritat la direcció esportiva, en consonància amb el cos tècnic, es va adonar que es necessitava reforçar el mig del camp. Els deures, pel mercat d'hivern. El 31 de gener del 2020, a darrera hora, el Girona per fi cobria aquella posició. Christian Rivera era l'escollit. L'aposta no va fructificar. Vuit partits i 383 minuts després, el jugador marxava del club sense haver deixat empremta. Mai va arribar a gaudir de la confiança de Pep Lluís Martí, primer, ni tampoc de Francisco, després, qui l'havia tingut a l'Osca a Primera donant-li un rol més protagonista. Cedit pel Las Palmas, si a Montilivi s'hagués celebrat un ascens a Primera i l'Elx no hagués fet la guitza a mitjan agost [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2020/08/23/girona-elx-primera-diviso/1058907.html], al club li hauria tocat rascar-se la butxaca i gastar 1,4 milions d'euros per quedar-se Rivera en propietat. Així ho estipulava el seu contracte de préstec.

El vestidor va rebre amb els braços oberts aquell jugador introvertit, amant dels videojocs, d'un talent evident però dispers sobretot en els entrenaments. Va anar traient el cap als partits fins que una jugada clau l'acabaria penalitzant. Titular a Màlaga, se li van creuar els cables i va fer una entrada mereixedora de veure la targeta vermella. Va deixar l'equip amb deu als 22 minuts i aquell partit es va perdre. Va ser l'últim de Martí a la banqueta. Rivera només va jugar de nou en l'última jornada, sense massa en joc. Un punt d'inflexió. Si ja el seu rol no era el d'un titular indiscutible, va passar a veure-ho tot des d'un segon pla. Llavors, la desconnexió ja va ser inevitable.

De retorn al Las Palmas, el rival del Girona d'aquest divendres, les coses tampoc li han anat massa bé. El club canari mai li ha tret prou profit i sempre l'ha considerat com un problema en aspectes quantitatius. Cobra més d'un milió d'euros, un salari massa elevat per un futbolista que gairebé no participa. Se'l va fitxar l'estiu del 2018, arribant amb la carta de llibertat. No s'ha apostat per ell perquè les cessions s'han acumulat: Osca, Leganés i Girona. Se li va intentar aplicar un ERTO [/tags/erto.html] i finalment el Las Palmas li va aplicar una rebaixa salarial que Rivera mai ha acceptat. El cas s'acabarà resolent als tribunals. Hi haurà un judici per veure com acaba tot. El club ha decidit anul·lar el contracte, que s'allarga fins al 2022, per «baix rendiment». Però Pepe Mel, el seu entrenador, aposta per una altra solució. Prefereix posar-lo a l'aparador. Fer-lo jugar, que es revaloritzi i se'l pugui vendre.

Només ha participat en mitja dotzena de partits. L'últim, diumenge passat a Fuenlabrada (victòria 1-2). Feia prop de tres mesos que no jugava. Per tant, té opcions de fer-ho divendres contra el Girona (21.00 h). A un dels molts equips en els quals ha jugat fins ara. Amb només 23 anys. Un Christian Rivera que viu en el seu propi món. Conscient de les seves errades, això sí. A la primera volta, comentava per Montilivi que sabia que no havia aprofitat la seva oportunitat en clau blanc-i-vermella. Sabedor, també, de la seva qualitat. És dels que prefereix jugar que no pas entrenar. El treball diari no és el seu fort. Però allà es manté. Continua disposat a guanyar-se un lloc. A tenir més minuts. Sigui al Las Palmas o on se'l vulgui i s'aposti per ell. A Girona, la cosa no va funcionar. Té anys per davant perquè, per fi, les coses li surtin bé. Estigui o no en el seu món particular.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/03/17/rivera-futbolista-que-viu-mon/1094806.html?utm_source=rss